RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 116.899 van 11 maart 2003
in de zaak A. 90.905/g-63.

In zake : Willy DE SMEDT,
die woonplaats kiest bij
advocaat V. VEREECKE,
kantoor houdende te BRUGGE,
Maria van Bourgondiëlaan 7 B

tegen :

DE BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van Justitie,
die woonplaats kiest bij
advocaat P. PEETERS,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Graanmarkt 2.

DE RAAD VAN STATE, ALGEMENE VERGADERING VAN DE AFDELING ADMINISTRATIE.

Gezien het verzoekschrift dat Willy DE SMEDT op 11 april 2000 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen “van de beslissing van 6 april 2000, waarbij [hem] een tuchtsanctie werd opgelegd door de directie van het Penitentiair Complex te BRUGGE van 2 maal 9 dagen isolatiecel, 1 dag veiligheidscel, 2 maanden strict regime en verlies van betrekking in werkplaats 4”;

Gelet op het arrest nr. 86.816 van 18 april 2000 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt verworpen;

Gelet op het verzoek tot voortzetting van de procedure van verzoeker;

Gelet op de beschikking van 11 mei 2000 waarbij aan verzoeker het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend voor wat betreft de vernietigingsprocedure;

Gezien de memorie van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur W. WEYMEERSCH;

Gelet op de beschikking van 27 oktober 2000 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 30 mei 2002 waarbij de IXe kamer wordt ontlast van de zaak nr. 90.905/IX-2318 en waarbij de zaak wordt verwezen naar de algemene vergadering van de afdeling administratie;

Gelet op de beschikking van 5 juni 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 25 juni 2002, om 14.30 uur;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. VEREECKE, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat L. SWARTENBROUX die, loco advocaat P. PEETERS verschijnt van de verwerende partij;

Gehoord het advies van auditeur W. WEYMEERSCH;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de verwerende partij in de memorie van antwoord de onbevoegdheid van de Raad van State opwerpt; dat zij toelicht dat de uitvoeringsmaatregelen in strafzaken niet aan de toetsing van de Raad van State onderworpen zijn, maar tot de bevoegdheid van de rechterlijke macht behoren, en dat de bestreden beslissing genomen is “in de context van de uitvoering van de straf” die door correctionele rechtbanken en een hof van beroep aan verzoeker zijn opgelegd;

Overwegende dat verzoeker in de memorie van wederantwoord repliceert dat de uitgesproken tuchtsanctie niets heeft uit te staan met de oorspronkelijke gevangenisstraf en dan ook niet in rechtstreeks verband staat met de uitvoering van een vonnis of arrest;

Overwegende dat verzoeker in het penitentiair complex te Brugge gevangenisstraffen uitzit waartoe hij door diverse strafrechters is veroordeeld; dat tegen hem op 5 en 7 april 2000 tuchtrapporten worden opgesteld wegens verbale en fysieke agressie; dat dientengevolge de gevangenisdirectie hem met toepassing van artikel 81 en volgende van het koninklijk besluit van 21 mei 1965 houdende algemeen reglement van de strafinrichtingen straft met negen dagen strafcel en één maand strikt regime en vervolgens met nog eens negen dagen strafcel en twee maanden strikt regime;

Overwegende dat overeenkomstig artikel 40, tweede lid, van de Grondwet, en onverlet artikel 157, vierde lid, ervan, de straffen uitgesproken door de hoven en rechtbanken worden ten uitvoer gelegd door de uitvoerende macht; dat de directeur van een strafinrichting onder die uitvoerende macht ressorteert; dat het enkele feit dat hij zijn bevoegdheden uitoefent, zoals in de memorie van antwoord wordt betoogd, “in de context van de uitvoering van de straf” niet volstaat om hem de hoedanigheid van administratieve overheid in de zin van artikel 14 van de wetten op de Raad van State, gecöordineerd op 12 januari 1973 te ontzeggen; dat daartoe slechts reden zou zijn in zoverre hij réchtstreeks aan de uitvoering van de vonnissen en arresten van de strafrechter meewerkt; dat dit te dezen niet het geval is geweest; dat tussen de gevangenisstraffen waartoe verzoeker is veroordeeld en de bestreden

tuchtstraf die hem wegens de feiten van begin april 2000 is opgelegd geen voldoende direct verband wordt onderkend; dat, voorts, de bestreden beslissing genomen is in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid en verzoeker niet doet gelden dat zij een schending van zijn subjectieve rechten uitmaakt; dat dan ook het beroep niet de erkenning of het herstel van een subjectief recht tot werkelijk voorwerp heeft;

Overwegende dat de exceptie van onbevoegdheid verworpen wordt;

Overwegende dat de directeur van een strafinrichting belast is met de zorg voor de goede werking van, en de goede orde in, de strafinrichting; dat hij met het oog daarop ten aanzien van wie in de strafinrichting is opgenomen een veelheid van maatregelen kan beslissen die zekere ongemakken of onaangenaamheden kunnen meebrengen; dat evenwel, in zoverre die maatregelen uitsluitend of hoofdzakelijk zijn ingegeven door veiligheids- en voorzichtigheids-overwegingen, zij zich voordoen als loutere maatregelen van inwendige orde, waartegen in principe geen annulatieberoep openstaat; dat het anders is wanneer de maatregel er uitsluitend of hoofdzakelijk toe strekt een gedetineerde te bestraffen wegens disciplinaire tekortkomingen; dat dan de maatregel in de eerste plaats gemotiveerd wordt door het schuldig bevonden gedrag van de gedetineerde, waarvoor hij wil doen boeten; dat dergelijke maatregel, zoals de bestreden beslissing er een is, wel voor vernietiging door de Raad van State in aanmerking komt;

Overwegende dat de zaak naar de algemene rol wordt verwezen, met het oog op de toewijzing aan de kamer die voor haar verdere afdoening zal instaan,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De debatten worden heropend.

Artikel 2.

De zaak wordt naar de algemene rol verwezen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op elf maart 2000 en drie, door de algemene vergadering van de Raad van State, die was samengesteld uit :

de HH.	R. ANDERSEN,	voorzitter,
	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	J.-Cl. GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	M. HANOTIAU,	kamervoorzitter,
	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	J. MESSINNE,	kamervoorzitter,
	Ph. HANSE,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
	P. LEWALLE,	staatsraad,
	J. VANHAEVERBEEK,	staatsraad,
	J. LUST,	staatsraad,
Mevr.	S. GUFFENS,	staatsraad,
de HH.	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
	G. DEBERSAQUES,	staatsraad,

	Fr. DAOUT,	staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
	P. NIHOUL,	staatsraad,
Mevr.	D. LANGBEEN,	hoofdgriffier.

De griffier, **De voorzitter,**

D. LANGBEEN. **R. ANDERSEN.**